

φροσύνη. Έχω δέν και τό ωσιώω πώς αν
 έλυσε ση σημερινή την εποχή ο λωραίως
 θα τους έχασονιζε και θα τους έκλεισε
 τό ποταμό τό "γνώση σ' αιών" πού μ' όδο
 πού τό καίχοντε για τους άλλους για τον ίδιο τον
 έαυτό τους δέν τό έφαρμόζουν.

Υέρμαθα θα μου πής. Δέν είναι
 αλήθεια πως από παλιού θα χυθεί ή λάβα της
 έκδικησως; Δέν μας μέλλει όμω άχαιμέ μου
 για τί όνι θα συμβή με τί άλλα έθνη. Μεις
 μονάχα σ' ένα έθνος πρέπει να ριζοιτε την
 προσοχή μας σ' ένα έθνος ν' άνερίζετε, στην
 κενέρα μας Ελλάδα. Να κλείσουμε μέσα σια
 ενήθεια την Ελλάδα γιατι τό ίδιο κλείσιμο
 σύμφωνα με τον ιδνικό ποιητή μας λόδηφο
 θα κάμη μέσα μας να ακαταρίζη κάθε είδους
 μεγαλιό.

Δέν είναι μόνο αυιά πού έχω
 προσέξει άχαιμέ μου. Πρόσεξα κι άλλα πού
 έχοντε κείσε θονό απέναντί μας. Γνώρι
 ζή δυοπισία, τό πνίμα της καχυποψίας,
 και τό πνίμα της άρνήσως μπροστά σια
 προκλητικό τό πράγμα της συνεργασίας.
 Και έβηκα σια θάρως για οικητα
 και έβηκα με τό πικρά άδικία για ένα
 πείραγμα να γύρισα πίσω χωρίς πνευσιες.
 Η έζύρεση σπιμού μου ήτανε δύσκολη γι'

αυτό σιόν πρώτο φίλο πού συνάντησα τον είπα
 πως καλό θαίαν ήμεις οι μαθητές να
 εισηγηθούμε στην έφορεία με μια επιστολή
 για να έδρση ηχολικό οικηροφείο. Έγραφα
 τους φάνηκε ή πρόταση. Προσκαλίσανε μεία
 έθλους τους φίλους στην Αγορόθωση για την σύναξη
 τον υπομνήματος και ποιός ξέρη για ποιά
 ζητήματα έχοντε συσκευθή άφού ήμν, ο εισηγητής
 είμωνα άπροσκλητος. Και γιατι; Ούτε ο ίδιος
 γνωρίζω ούτε και μπορώ να μακένσω την
 αιτία για την τέια παραγνώριση.

Και να μου πής πού τό έγνωρίζη
 πως θα συνεδρίαζανε στην Αγορόθωση; Τους
 άκουσα με να είδα μου έ άφημά να γιδυρίζοντε
 ούνε σιόν άλλο για την τέια συνεδρίαση.
 Τους έπιασα έπειτα επ' αυτοφώρη ενώ
 και βαίνανε τό οικητα της Αγορόθωσης και
 προτού να πάρον την βρώση πού βρίσκονταν
 απάντησαν πως έκάμανε υπομνήματα στην
 έφορεία. Το ίδιο οι ζητήματα μου φη έφρονε
 σια έζύρεση ενός λυκω τέ μια συνάθροιση
 ζώνη πού συναθροισδίκανε για να έφρονε
 τί ζώο πού έφαγε ένα πρόβατο. Ο ένοχος
 λυκω προτού τον ρωτήσουντε ~~να~~ έφαγε
 τό πρόβατο πιαχτηκε από την δέση του και
 έφώναζε σ' όδούκην την ομήτιον να την
 νομίζοντε πως έκείνος έφαγε ή πρόβατο.